

[Statsministeren.]

situation, ikke bare som en engangsforbedring, men som en varig forbedring, der kommer igen år for år i kraft af bedre priser på dele af vores eksport og forhåbentlig også i kraft af øgede eksportmængder også fra industrien.

Så må vi se, hvad der bliver tilbage, og her kan jeg deltage i de komplimenter, som hr. Ninn-Hansen gav regeringens økonomi- og budgetminister. Det er da klart, at en forudseende regering med en forudseende økonomi- og budgetminister prøver at finde de besparelser, der kan være nødvendige i kommende finansår. Det vil vi fortsætte med. Regeringen vil nu over for 17 mands udvalget komme først og fremmest med de resterende besparelser i kataloget fra kulegraverudvalget, og måske — det håber jeg, og jeg ved, at det er et håb, som økonomi- og budgetministeren deler med mig — kan man finde yderligere besparelser at lægge frem, og så kan jeg ikke tro andet, end at der i dette ting vil kunne findes et bredt flertal for gennemførelsen af de besparelser. Jeg forstod jo, at begge talsmænd for den borgerlige opposition var meget positive, og vi ved, at der i SF findes en overordentlig saglig holdning til disse spørgsmål, så mon ikke vi finder en løsning?

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Der er to punkter, vi hellere må få sat på plads med det samme. Når statsministeren taler om et parti, som ikke har holdt fortroligheden, så går jeg ud fra, at statsministeren tænker på SF, hvis formand i radioen i aftes sagde, at det var økonomi- og budgetministeren, der var kommet med forslaget om de sociale pensioner. Men vi må da hellere få det spørgsmål klaret, når statsministeren nu vil have den drøftelse frem. Jeg synes, det var uforsigtigt af økonomi- og budgetministeren at sige efter regeringsmødet i tirsdags, at det ikke var ham, der var kommet med forslaget. Det måtte jo medføre, at partirepræsentanter, der i hvert fald ikke var kommet med forslaget, også skyndte sig at sige det, og så udviklede det sig, så hr. Morten Lange udtalte sig på den måde, jeg nævnte, men jeg synes ikke, det har noget at gøre med fortroligheden i udvalget. Fortroligheden i

udvalget blev jo holdt i den tid, den skulle, og hvis vi skal have fortsatte drøftelser om det punkt, statsministeren kom ind på, så lad os dog få alle disse dokumenter frem, de er endda nummererede, og der er også mødereferater. Lad os dog ikke komme ned på det niveau, at vi skal drøfte den slags ting.

Så er der statsministerens brug af ordet „katalog“. Jeg ved ikke, hvor stor statsministeren bedømmer hr. Hilmar Baunsgaards og min parlamentariske erfaring til at være; der blev ligesom sat spørgsmålstejn ved det, og det må statsministeren jo om, men vi har i hvert fald parlamentarisk erfaring nok til, at vi, hvis vi havde fået en invitation til at komme og være med til at lave et katalog, ærlig talt ikke havde syntes, at det var en opgave for os. Vi skulle lave et samlet forslag, og det var det, der skete. Det skete blandt de 11, der sad i udvalget, og det blev efter tilslutning fra de 17, der sad i det egentlige folketingsudvalg, meddelt på et pressemøde. Og når statsministerens egen gruppeformand, hr. Orla Møller, når finansudvalget formand, hr. Lysholt Hansen — og jeg kan nævne en række andre navne — siger, at det er dette som en helhed, vi skal vedtage her i folketinget, så bør statsministeren ikke karakterisere det som et katalog.

(Kort bemærkning).

Orla Møller: Det er nødvendigt at konstatere nogle enkelte ting i forbindelse med det arbejde, vi har haft, og jeg skal gøre det meget kort.

For det første er der ikke spor tvivl om, at vi må erkende, at formen blev forkert. Det er nemlig urimeligt at pålægge 7 medlemmer i et udvalg helt og fuldt at tage stilling til, hvad 10 i et fortroligt arbejde er nået frem til af resultater. Derfor er det også urigtigt at fremstille det på den måde, at alle 17 i udvalget var gået ind for det, som de 10 var nået frem til. Det blev forelagt i udvalget. Hvis de 7 havde taget afstand fra det, var det taget af bordet og dermed ikke nået til kendskab eller til behandling i grupperne. Sådan må det simpelt hen forstås. Men det er det, der giver den helt skæve baggrund for alt arbejdet.

Så har jeg lyst til at føje til ganske kort, at der er ikke spor tvivl om, at tiden var alt for kort, og det satte os i nød med hensyn til